Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36925
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

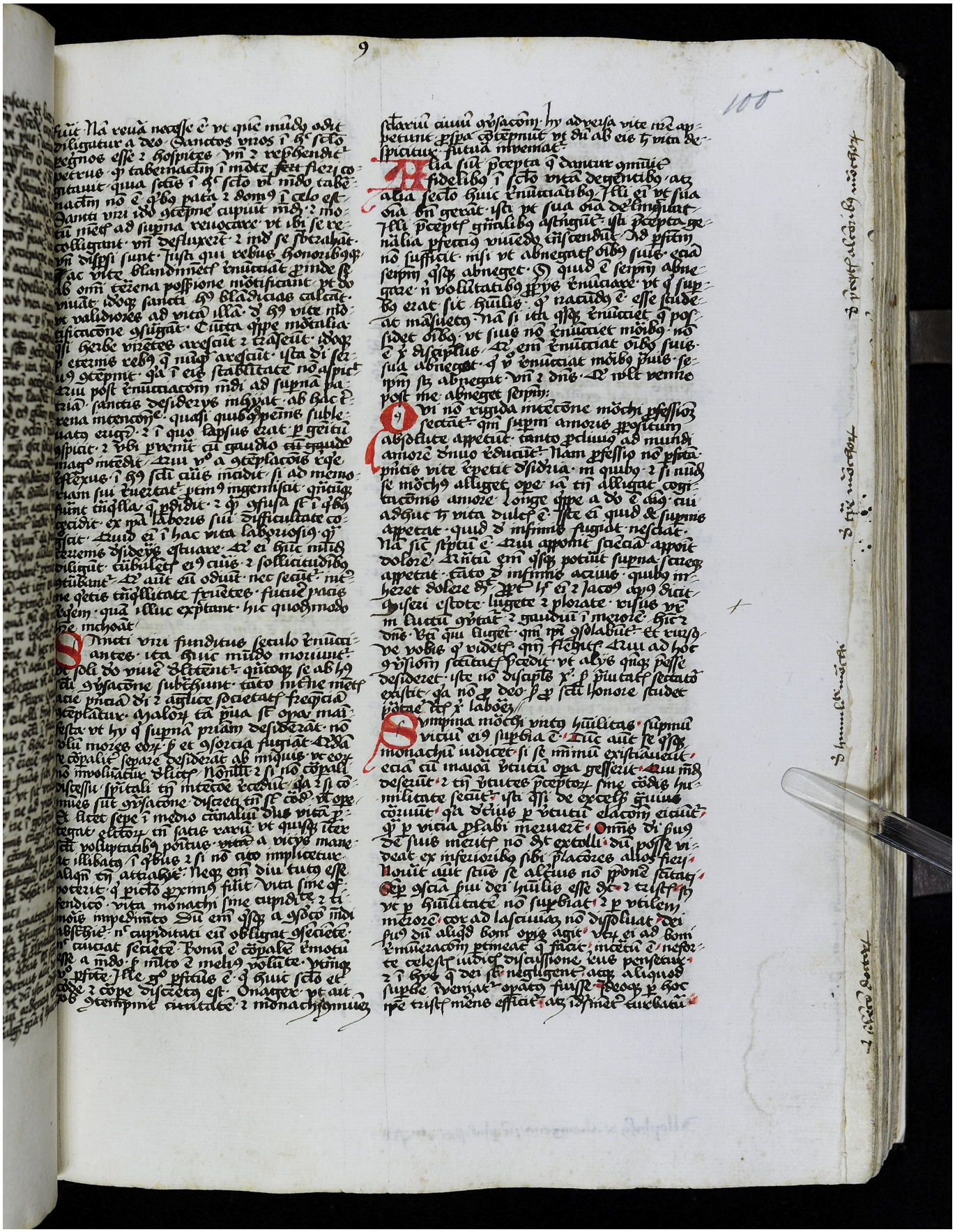

fuit. Nā reuā necesse ē vt quē mundo odit
diligatur a deo. Sanctos vnos i hō scto
pegnos esse 2 hospites vn 2 reprehendit
petrus. p tabernaclm i mōte fieri co
mtauit quia scās i hō scto vl mdo tabē
naclm nō ē q'bo pata 2 domo i celo est.
Sanctu vnu idō sepe cupuit mdo: 2 mo
tu mēs ad supna renocare vt ibi se re
colligunt vn defluxerit 2 mdo se sbtrahat
vn dispsi sunt. Iusti qui rebus honoribus
ac vite blandimēti enutriūt. Vnde se
ab omī terrena possione mōtificant vt do
mude idoq sancti hō blādicias calcant
vt validiores ad vitā illā d hō vite mō
tificatōne assūgūt. Cuius ppe mōtalia
si herbe virentes arescāt 2 crescēt idoq
p eterno rebus q mudo arescāt. ista di sci
ū sepe. qā i eis stabilitate nō aspic
tiu post enutriacōm mdi ad supna ma
tria sanctis desiderys mouēt. ab hac ē
rena meteōne. quasi quibus pēnis suble
uatus erigit. 2 i quo lapsus erat p gratiu
aspiat. 2 vbi premit cū gaudio et gaudio
magno metdit. Ctiu vō a sepulcris ēse
effectus i hō scti aūs madit si ad memo
riam sui ducēt. pīm mgemisit. qnqq
fuit cūgilla q pdidit. 2 ō afusa st i q'bus
gaudit ex nā laboris sui difficultate co
nsat. Ctiu ei i hac vita laboriosis q
terrenis desideys aduare. Ā ei huic mūdo
diliguē cūbulēt ei q aūs 2 sollicitudinibus
ētūbāt. Ā aūt ei odiūt nec scāt. me
ne getis cūgillitate fruētes. futuē pacis
ēsem. quā illuc exptant. hic quodmodo
ē mchoāt.

Sancti vtu fundituis seculo enutri
antes. ita huic mūdo mortui
de soli do viuē dlitent. quōq se ab hō
di ōsacōne subtrahunt. tanto mēne mēs
acie pnēad di 2 agluce secretatis frequēta
sepēdatur. analoq ta pīua st opa mai
festa vt hy q supna pātiam desiderat. nō
dlū moles eōr. p et osorcia fugiāt. Ōra
ē cōpalis separe desiderat ab mundi. vt eōr
nō involuātur dlicis. Nonnūq 2 si nō cōpali
discessu spīrali tī mētē ēcedūt. qa 2 si cō
mues sūt osacōne discreti tī st cōd vt ope
et licet sepe i medio cānalii dus vita p
tegāt electoq tī satis rarū vt quisq iter
sēti voluptatibus potus. vīnū a vicys mane
at illibatus i q'bus 2 si nō ad mplicetur
aliqn tī attāgit. Nec enī diu tuta esse
potest q pīcto pxīmo fūit vita sme de
fendēdo vita monachi sme cupidēte 2 ti
mōis impēdīto. Sū enī ōsq a osōcio mdi
abstīnēt. n cupiditati eū obligat osociete.
n tanūat secrete bonū ē cōpale ēmotu
esse a mdo. p multo 2 melio volūte. vīnū
v pfite. Ille g pficiis ē q huic scto et
cōde 2 cōpe discretq est. Onagere vt aut
ob sempīne eternitate 2 monachi nunq
stateū aūū osacōm. hy adversa vite nō ap
petunt. pspa cōtēpnūt vt dū ab eis tī mta de
spicatur. futuā mvenāt.

Alia sūt precepta q dantur omnī
fidelibus i scto vita degentibus. aut
alia scto huic enūciatibus. Illi ei vt sua
ōa bn gerāt. isti vt sua ōa dēlinquāt.
Illi precepta ōnalibus astīnguē. isti precepta ge
nālia pfectis vnūedo cōtendūt. Ad pfectū
nō sufficit. nisi vt abnegetur oībus suis. ecia
seipm q'sq abneget. Q quid ē seipm abne
gare. n voluntatibus ppis enūciare. vt q sup
bis erat sic hūilis. q' nacādo ē. esse studē
at mansuetus. Nā si ita q'sq enūciāt q pos
sidet oībus. vt suis nō enūciāt mōibus. nō
ē ā discipulus. Ā' em enūciāt oībus suis
sua abnegāt. q' v enūciāt mōibus suis se
ipm. sī abnegāt vn 2 dns. Ā' volt venīre
post me abneget seipm.

Qui nō rigida mēteōne mōtis pfessio
secātur. qm supm amoris ppetuum
absolute appetūt. tanto pcliuus ad mundi
amore dūuo ēducūt. Nam pfessio nō pfita
pīcis vite ēpetit d'sidria. m quibus 2 si mūd
se mōtis alliget ope. nā tī alligāt cogi
tacōnis amore. longe ppe a do ē. aūg. cū
adhuc tī vita dulcis ē. iste ei quid & supnis
appetūt. quid d' infimis fugiāt. nesciāt.
Nā sic sptū ē. Ctiu appōnt sacrā appōit
dolore. Nūcū em ōsq potūt supna secreto
appetūt. tanto d' infimis actius. quibus in
hereet dolere d'. Ppe hī ei 2 sacro ayo dicit
q'iseri estote. lugete 2 plorate. risus vē
m luctū vertat 2 gaudū i merore. hic 2
dns. Bti qui lugēt. qm ipi ōsolabūt. et rursū
ve vobis q' videtis. qm flebitis. Ctiu ad hoc
visionis secretatis pcedit. vt alius quq posse
desideret. iste nō discipli x' p virtutis secretū
existit. qa nō p deo p p sēti honore studet
pōtare. d' ā labōē.

Summa mōtis vnūq hūilitas. supmū
vitiū eius superbia ē. Huic aūt se q'sq
monachū iudicet. si se mīmū existimāuerit
ecia cū maūā virtū opa gesserit. Ctiu mūd
deseruit. 2 tī virtutes preceptoū sine cōdis hu
militate secūt. ista ōsi de excelsis ruinis
cōruūt. qā deius p virtū elacōm ceciūt
q' p vicia plabi meruerūt. Omnis di ius
de suis meritis nō dt extolli. dū posse vi
deat ex inferioribus sibi placēres alios fieri
Nouit aūt suus se alīcus nō pronū stātq
sep ōsciā ipsi dei hūilis esse d'. 2 tristis sp
vt p hūilitatē nō superbiat. 2 p virtutē
metore cor ad lasciuia nō dissoluat. dei
ius dū aliqd bonū opq agit. vtq ei ad bonū
enūciacōm pīmeat q fiat. metū ē nesci
re celestis iudicis discussione. eius penetrare
2 i hōc q dei se negligent. aūt aliquod
superbe ivenāt. opatq fuisse. Seqq p hoc
ne tristis mēs efficiat. aūt ipsūmet cuchiū